

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J.S., nar. ..., bytem ...
zastoupeného: JUDr. Mgr. Milan Dočkal, advokát, sídlem Plovární
478/1, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2018 č.j. PK-DSH/8991/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Stod ze dne 9.7.2018 čj. 9469/18/OSD, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 150/2002 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což mu byla uložena pokuta 1500,- Kč a náhrada nákladů řízení 1000,- Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že na kritickém místě v kritickou dobu jel povolenou rychlostí. Žalobce předkládal v průběhu celého správního řízení celou řadu argumentů, zejména pak prostřednictvím písemného závěrečného návrhu a prostřednictvím odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, správní orgány se však s těmito argumenty nevypořádaly správným způsobem. Správní orgány nezjistily stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Podle žalobce neexistuje jediný věrohodný důkaz prokazující to, že by žalobce jel nepovolenou rychlostí. Podle názoru žalobce na fotodokumentaci naprosto není zřetelný zadní obrys vozidla. Proto absolutně není jasné, kde se vozidlo nachází, a tím spíše není jasné, zda se vozidlo nachází ve vymezeném prostoru radarového svazku. Žalobce setrval na tom, že v posuzovaném případě nelze ze snímku naprosto určit ani pozici vozidla, natož jeho začátek a konec, ani konkrétní dopravní situaci a místo, kde je měřeno. Žalobce setrval na tom, že pokud jsou fotografie takto špatné, nelze využít podpůrný nástroj „Vyhodnocení záznamů ze zařízení“ (tzv. šablonu), Navíc z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí není vůbec zřejmé, zda byl tento podpůrný nástroj použit či nikoli, a už vůbec není jasné, s jakým výsledkem. Tma, která v okamžiku měření byla, má vliv jak na samotné měření, tak ale hlavně na vyhodnocení změřeného údaje, protože na nočních fotografiích není patrné postavení vozidla. Správní orgány se spokojily s tím, že policista uvedl, že na přesnost měření nemá vliv tma, což je podle žalobce nedostatečné. Tento závěr, má-li být přijat, musí být prokázán jinak, ne výsledkem policisty. Žalobce poukázal i na to, že dokumentace k vyhodnocení záznamů se vůbec nezabývá měřením v noci ve tmě. Ani jedna z instruktážních fotografií neřeší dopravní situaci v takové tmě, o kterou se jednalo v řešeném případě. Je tomu tak podle žalobce proto, že měření ve tmě je natolik specifické a složité, přičemž jeho výsledky jsou vždy tak obtížně přezkoumatelné, že jen v minimu případů existuje řádný důkazní materiál k prokázání překročení rychlosti v noci. Odvolací správní orgán shledal určitá pochybení v souvislosti s tím, jak žalobce vypověděl, že několikrát přešel z pruhu do pruhu z důvodu kaluží od deště. Tyto pochybnosti však podle žalobce nevyhodnotil řádně, když shledal, že nemají vliv na správnost odvoláním napadeného rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně vyslechl pouze jednoho z policistů, když uvedl, že výslech druhého policisty by byl nehospodárný, což schválil i odvolací správní orgán. S tím obviněný z přestupku nesouhlasil, neboť právě při oddělených výsleších obou policistů mohly vyjít najevo rozpory mezi verzemi prezentovanými policisty, případně mohly být výpovědi až tak podobné, že by to bylo podezřelé. Pokud výslech druhého policisty proveden nebyl, zůstala podle žalobce důkazní situace neúplná.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a plně odkázal na napadené rozhodnutí.
4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku sepsané na místě silniční kontroly dne 17.11.2017, podle něhož žalobce ve 20:13 hod. řídil osobní motorové vozidlo Škoda Superb RZ: ... na silnici I. tř. č. 27 ve směru na Plzeň, na převaděči od Dobřan v místě s nejvyšší dovolenou rychlostí 110 km/h a byla mu naměřena rychlost před odečtením odchylky přístrojem Ramer 132 km/h. Řidič se odmítl vyjádřit a podepsat do oznámení přestupku. Z úředního záznamu z 19.11.2017 sepsaného Městským ředitelstvím Policie Plzeň dále vyplynulo, že se jednalo o měřič rychlosti zabudovaný ve služebním vozidle v civilním provedení. Součástí spisu je i pořízený snímek z rychloměru, z něhož je zřejmé, že se jednalo o měření za tmy, nicméně je zřetelně zaznamenaná registrační značka vozidla na odjezdu, které je umístěné v pravé polovině snímku s přiřazenou rychlostí a se specifikováním místa měření i osoby, která měřila. Součástí spisu je také ověřovací list k

rychloměru, který byl vydán 16.11.2017, s platností 1 rok. Policisté vyznačili na plánu místo měření. Dále byl předložen snímek i s vyznačeným radarovým svazkem, na němž je zřejmé, že v místě radarového svazku je levá zadní hrana předmětného vozidla. Součástí správního spisu je i Vyhodnocení záznamu ze zařízení Ramer 7CCD, Ramer 7M a Ramer 10 a AD9 ze dne 2.4.2015.

5. Proti příkazu správního orgánu podal žalobce odpor. Při jednání dne 19.6.2018 žalobce uváděl, že předmětného dne byla již tma a pršelo a řídil osobní motorové vozidlo Škoda Superb. Ve vozidle byl sám a jel rychlostí 110 km/h. Několikrát ale přešel z pruhu do pruhu z důvodu kaluží od deště, a proto pravděpodobně na sebe upozornil. Náhle se za ním objevilo policejní vozidlo, které ho stáhlo k výjezdu na Prahu a tam došlo k silniční kontrole. Se sdělením přestupku nesouhlasil, protože má ve vozidle pasivní antiradar, který je povolený, a proto chtěl být předán ke správnímu orgánu. Z protokolu o jednání dále vyplývá, že zástupce obviněného uvedl, že byl seznámen s vyjmenovanými listinami založenými ve spise, vč. Vyhodnocení záznamu ze zařízení Ramer 10C.
6. Při jednání svědek, J.P. uváděl, že prováděl měření rychlosti s měřícím zařízením, které nastavil v souladu s návodem k obsluze, a měřili ze služebního vozidla s radarovým měřičem za jízdy na pozemní komunikaci I. tř. č. 27 na křižovatce před sjezdem na obec Dobřany ve směru jízdy od Přestic na Plzeň k dálnici D5. K použití radaru byl řádně proškolen. Místo bylo rovinaté, dodrželi veškeré pokyny v návodu. Před měřením provedli zkušební měření. Následně změřil osobní vozidlo Škoda Superb tmavé barvy v místě s dovolenou rychlostí 110 km/h, kdy byla naměřena rychlost okolo 130 km/h před odečtením tolerance. Za vozidlem jeli až do zastavení, a to na následujícím sjezdu na dálnici D5 na Prahu. Ztotožnili řidiče podle dokladů. Řidič nesouhlasil s přestupkem. Přístroj byl v pořádku a měření proběhlo podle svědka v souladu s návodem k obsluze. Ten den byly zhoršené meteorologické podmínky, vozovka byla mokrá, byla noční doba a osvětlení bylo pouze z projíždějících vozidel. Počasí na měření však nemá vliv, i fotografie byla v pořádku a v souladu s návodem. Svědek výslovně potvrdil, že při měření v nočních hodinách a za tmy se dodržuje stejný postup jako za světla.
7. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí konstatoval, že radary používané v ČR musí odpovídat zákonu o metrologii a musí být pravidelně kalibrovány. Příslušný přístroj byl Českým metrologickým institutem schválen. Tento konkrétní přístroj výrobního čísla 15/0229 byl dále autorizovaným metrologickým střediskem zkoušen 16.11.2017 se závěrem, že je ověřen a lze ho používat k měření rychlosti s platností jednoho roku. Radary jsou kalibrovány s odchylkou 3%, vozidlu s ohledem na to po odečtení odchylky byla přiřazena rychlost 128 km/h. Různé vlivy a nepřesnosti měření jsou korigovány odečtením této odchylky. Součástí spisu je i kopie ověřovacího listu, která prokazuje, že silniční rychloměr splňuje požadované parametry. Na záznamu o přestupku je výrobní číslo tohoto zařízení, které se shoduje s ověřovacím listem. Dle provedené zkoušky autorizovaného metrologického střediska rychloměr splňuje metrologické parametry. Podle správního orgánu bylo prokázáno, že příslušný rychloměr je bez závad a splňoval podmínky pro měření rychlosti. Podle obrazového záznamu z rychloměru byla naměřena uvedená rychlost, datum, čas, číslo snímku, výrobní číslo zařízení, jsou zde údaje o nastavení kamery, údaj 125 km/h udává, že budou zaznamenávána všechna vozidla, která překročí tuto rychlost. Z fotografie lze vyčíst všechny podstatné údaje. Byla zaznamenána změřená rychlost, číslo snímku, čas a datum. Měřící zařízení vyhotovilo i detailní záběr na změřené vozidlo, kde jsou údaje čitelné a průkazné. Ze spisu je prokázáno, že skutečně

došlo v inkriminované době ke kontrole řidiče vozidla Škoda Superb příslušné RZ, v němž byl ztotožněn žalobce. Dále bylo prokázáno výpovědí pana Petrželky, že předmětného dne bylo vozidlo změřeno, byla mu naměřena hodnota vyšší, než je dovolená, toto vozidlo bylo následně zastaveno v prostoru nájezdu na dálnici D5 a zde byl řidič ztotožněn, ve vozidle byl sám. Z výpovědi je dále zřejmé, že měření bylo prováděno v souladu s návodem a tento policista je pro toto proškolen. Správní orgán neměl pochybnosti o věrohodnosti svědka. Přestupek byl zjištěn v rámci plnění jeho pracovních povinností. Svědek nemá vztah k přestupci a nemá zájem na projednávané věci. Správní orgán neshledal závažné rozpory v jeho výpovědi, které by vedly k pochybnostem. Jeho výpověď se shoduje s oznámením přestupku a s úředním záznamem. Policista nemá na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonával služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případným zásahem do práv a svobod nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákroku. Ve věci nebyl zjištěn ani žádný motiv, proč by měl mít policista zájem na výsledku přestupkového řízení, než prostý výkon služby. Nebyla patrna ani žádná nepřiměřená míra horlivosti. Z výpovědi je zřejmé, že svědek nastavil rychloměr správně, v předmětný den byl přístroj v pořádku a měřeno bylo v souladu s návodem. Pokud by bylo měřeno špatně, přístroj by vozidlo nezměřil, jak uvedl svědek. Na silnici v době měření nebyla jiná vozidla, a proto není možná záměna. Rovněž počasí nemá vliv na měření. Správní orgán považuje výpověď za dostatečnou a věrohodnou, proto nepřistoupil k výpovědi druhého policisty, neboť by to nebylo hospodárné, bylo by to nadbytečné a také s ohledem na to, že bylo jednoznačně a bez pochyby prokázáno protiprávní jednání žalobce. Výpovědi svědka bylo také prokázáno, že místo měření je rovinaté, nejsou zde zatačky, které by měly vliv na měření. Správné měření dokládá vyhodnocený snímek, v němž je vozidlo ve správné pozici na odjezdu ve vymezeném prostoru radarového svazku označujícího začátek a konec prostoru, v němž má být. Viz podpůrný nástroj Vyhodnocení záznamových zařízení. Ze svědecké výpovědi pana P. je zřejmé, že se užije stejný postup při měření jak za tmy, tak i ve dne. V době měření byla sice tma a měřeno bylo za zhoršených meteorologických podmínek, ale počasí a tma nemají na měření vliv, a proto bylo prokázáno, že měření bylo v souladu s návodem a rychloměr změřil správnou rychlost.

8. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že posuzuje proces dokazování a hodnocení důkazů toliko v tom směru, zda správní orgán I. stupně postupoval v hranicích zásady volného hodnocení důkazů a zda nelze mezi skutkovými závěry a důkazy konstatovat extrémní rozpor, nepodloženost závěrů provedenými důkazy či libovůli správního orgánu I. stupně. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí musí vyplývat, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o zásadních skutečnostech, a proč považuje právní názory účastníků za nesprávné. V odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy opřel svá zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil. Příručka Vyhodnocení záznamu ze zařízení Ramer CD, Ramer 7, Ramer 10 a AD9 slouží jako pomoc při sporných případech, kdy nelze spolehlivě ze snímku zjistit, zda obsluha silničního rychloměru dodržela návod k obsluze. Za účelem verifikace správnosti měření byla výrobcem měřičů Ramer zastoupeným Ing. H., vedoucím autorizovaného meteorologického střediska K22, meteorologem I. stupně v oboru silničních rychloměrů, vydána pomůcka v podobě mřížek, jež jsou součástí návodů k jejich užití. Příložením pomůcky na fotografii vozidla lze ověřit, zda byl dodržen návod k obsluze. Příručku Vyhodnocení záznamů považují za způsobitou prokázat správnost měření i soudy, např.

rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 93/2015-41, ze dne 24.5.2017, nebo rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29.9.2017 č.j. 17 A 70/2016-43. Na základě provedených důkazů, zejména vyhodnocením záznamu za využití předmětné příručky, dospěl žalovaný k závěru, že měřeno bylo v souladu s návodem k obsluze. Na snímku je zřejmé, že pomůcka byla použita správně. Byla vybrána odpovídající hodnota ZOOM 40 mm. Podle této hodnoty byly určeny na šikmé lince hranice prostoru umístění vozidla. Vozidlo bylo zachyceno na odjezdu. Musí vyjíždět ze svazku, tudíž konec vozidla musí být v prostoru mezi svislicemi. Na daném snímku je zcela zřetelně zadní levá část vozidla zachycena mezi svislicemi, tedy pozice odpovídá správnému měření. Je třeba odmítnout argumentaci, že není zřejmá pozice vozidla na snímku. Ze snímku také vyplývá, že v anténním svazku se nenacházejí žádné překážky. Radarové zařízení bylo nastaveno na snímání vozidel ve vzdálenosti od 30 m, nevylučuje však provedení měření ve vzdálenosti menší. Neplatné nastavení vzdálenosti je ve vyhodnocení záznamů dokládáno fotografií, která při takovém špatném nastavení vznikne. Z této fotky však nelze usoudit, že v daném případě se nejedná o špatné nastavení, neboť byla zadní část vozidla na snímku řádně zachycena v anténním svazku. Žalobce při jednání uváděl, že několikrát přejel z pruhu do pruhu z důvodu kaluží od deště a měl za to, že tímto na sebe upozornil policejní hlídku. Správní orgán I. stupně se s touto námitkou nedostatečně vypořádal. Tento nesprávný dílčí závěr správního orgánu však nemůže způsobit nezákonnost rozhodnutí. I kdyby tomu bylo tak, že žalobce s vozidlem jel nestandardně, z daných důkazů vyplývá, že bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze. K otázce věrohodnosti policisty jako svědka se vyjádřil NSS v rozsudku č.j. 4 As 19/2007-114, ze dne 27.9.2017. Žalovaný v daném případě také neshledal žádnou okolnost, která by vedla k domněnce o zaujatosti policistů. Na rozdíl od policistů měl žalobce motiv, proč prezentovat věc tak, jak činí. Žalobci hrozí, že bude shledán vinným z přestupku a budou mu zaznamenány body v registru řidičů. Za věrohodné je nutné považovat i vyjádření, že tma nemá vliv na měření rychlosti. Toto vyjádření koresponduje s provedenými důkazy. Provedení výsledku toliko jednoho policisty bylo dostatečné s ohledem na to, že to byl právě policista P., který prováděl měření. Svědecká výpověď druhého policisty byla vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu beze vší pochybnosti nadbytečná.

9. Žalobu soud neshledal důvodnou.
10. Žalobce v žalobě především nesouhlasil s tím, že by byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Soud toto tvrzení neakceptoval a dospěl k závěru, že skutkové zjištění na základě provedených důkazů ve správním řízení je dostatečné a nevyvolává žádné pochybnosti. V daném případě byly provedeny všechny shora uvedené důkazy (oznámení přestupku, plánek místa přestupku, záznam z rychloměru, ověřovací list k rychloměru, Vyhodnocení záznamů z Ramer 10 a výslech policisty, který obsluhoval rychloměr), tj. důkazy, které jsou obvykle dostačující k prokázání překročení dovolené rychlosti. Současně všechny tyto důkazy se vzájemně doplňují a nejsou mezi nimi rozpory. Nebyla ani zjištěna žádná konkrétní okolnost, která by snižovala věrohodnost výpovědi svědka Petrželky. Na základě těchto úvah soud rovněž považuje za nadbytečné a v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení provádět výslech i druhého zakročujícího policisty. Absence tohoto důkazu nezpůsobuje za dané důkazní situace nedostatečné skutkové zjištění. Pokud žalobce namítal, že výslech jednoho policisty byl nedostatečný, soud se v tomto ztotožňuje se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí i se závěrem prvostupňového orgánu, že za dané situace byl jeden výslech dostačující, neboť byl vyslechnut právě policista, který prováděl měření, a ve spojení s ostatními podklady se

jednalo o dostatečné podklady pro závěr o tom, že přestupek byl spáchán.

11. Není pravdivé tvrzení žalobce, že neexistuje jediný důkaz o tom, že by jel nepovolenou rychlostí. Soud má za to, že bylo opatřeno ve správním řízení dostatek důkazů svědčících o opaku. Dostatečnými důkazy se rozumí nejen výpověď jednoho svědka, ale především pořízený snímek se šablonou a s příručkou Vyhodnocení záznamů, která osvětluje, že správný snímek je takový, který odpovídá šabloně. Součástí provedení důkazů bylo i vlastní oznámení o přestupku, které dokladovalo provedenou silniční kontrolu a její důvody.
12. Z výše shrnutého obsahu správního spisu dále vyplynulo, že není důvodná námitka žalobce, že by nebyl seznámen s příručkou Vyhodnocení záznamů ze zařízení radarů Ramer, neboť podle protokolu o jednání s touto listinou byl žalobce seznámen. Pokud žalobce tvrdí, že se tato příručka nezabývá měřením v noci ve tmě, nelze z toho dovozovat závěr, že nelze ve tmě běžně měřit. Možností měření za tmy se zabývali žalovaný i správní orgán I. stupně. Z provedeného dokazování vyplynulo, že měření v za tmy není vyloučené. Svědek Petrželka, který byl proškolen k provádění měření s předmětným rychloměrem, výslovně potvrdil, že měření ve tmě probíhá za stejných podmínek jako při měření za světla. Rovněž ze záznamu z rychloměru jsou podstatné skutečnosti zřejmé. Vozidlo bylo měřeno na odjezdu a je zachycena v radarovém svazku jeho zadní část s čitelnou RZ. Doba a místo měření vyplývá rovněž z oznámení přestupku i z výpovědi svědka. Soud z těchto důvodů neakceptoval žalobní námitku, že nelze naprosto určit ani pozici vozidla, natož jeho začátek a konec, ani konkrétní dopravní situaci a místo, kde je měřeno.
13. Jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný se zabýval i tvrzením žalobce, že několikrát přejel z pruhu do pruhu z důvodu kaluží od deště. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že tato okolnost nemohla mít vliv na správnost provedeného měření, neboť na snímku je vozidlo ve správné, obvyklé pozici pro platné měření
14. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 18. listopadu 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně